

Na, Jézus Herceg, hogy is van ez?

Mi van a *véred kiontott harmatával* és az irgalommal? Miközben az évek tényleg szálltak, mint a percek és figyeltünk rád, hogy te miként és mikor áldozod fel értünk magad? Szeren-

csénkre hamar kiderült, hogy csak egy átlagos komédiás vagy. Amolyan vásári népszórakoztató a le-tűnt időkből. Egy szavadat nem kell komolyan venni, egyetlen mozdulatodra felesleges figyelni, okta-

lanság még legyinteni is rád. Mert az évek mindenképpen szálltak és szállnak, mint a percek, hiábavalóság ennek ellenkezőjét állítani, remélni pedig még kevésbé. Jézus Herceg.

Nem is szeretnék mást mondani, se cselekedni, csak ülök egy kopott körhintán a búcsúban és lakkozott lovacskáim nyakáról lepattintok egy hullani kész lakkdarabot. Tényleg csak a verklit lehet visszafelé forgatni, a dallamot nem. A körhinta a bánhidai búcsúban van (vagy Bánhidai Búcsúban), azaz volt az imént megjelent formája. Talán. Csak nézek visszafelé, megfeszítem a csúzlímat és felveszek a földről néhány kék evezőtollat ebben a képben. És veszek egy madárnyelvet is, szájpaddásomra feszítem és új idők új dalait dalolom vele. Mert a madárnyelv apró celofándarabkája csodás dolgokra képes és a Bánhidai Búcsúban madárnyelv is kapható. És miért járok itt? Miért is nem költöztem a világ egy másik tájára ennyi remek és ajánlkozó év alatt? A választ ne keresse senki, én már megtaláltam. Talán a céllövődésnél a ponyva előtti porban. Vagy máshol. Kék madártoll. És persze nem csak megtaláltam, hanem jól el is rejtettem még magam elől is. Macskabagoly, macskacápa, macskajaj és a nem használt csúzli. Néztünk nagyot, hogy nézd csak; *kék madártoll!*

Győri László nyolcvan éves.

Győri László a költő, a társ, a barát nyolcvan éves. Amikor rólam beszélek, valójában róla beszélek. Ez a szikár, szívós legény nyolcvan éves? Nemrég, 1970 táján, amikor abban a szép Turul moziban megláttam néhány sorral előtttem, még nem tudhattam, hogy kattant az a bilincs, aminél jobbat és szebb bilincset nem kívánhat az ember se magának, se másnak.

Edit Piaf elénekli mindezt. Nem bánok semmit, énekli Edit Piaf. Aztán a könyvtári összejövetelek a világmegváltó költőknek, jelölteknek és jelöletleneknek. A kezdetleges sokszorosítással készült kiadvány, a Műhely. Többeknek első megjelenése, publikációs fóruma. Nem sorolom. Inkább kéretlenül, de sokak nevében megköszönöm.

Faludi Ádám 17

MACSKACÁPA, MACSKABAGOLY, MACSKAJAJ

Jézus Herceg balról be, céloz és lő egy *négerbabát* a búcsúban. Azt a barna, kakaószínű műanyagot, amelyikből mindegyikünknek volt másnap a táskájában legalább egy darab biztosan. Nem bánok semmit, kíséri zszibongva a bokorlakó verébcapat is, amíg a bódék és sátrak között bóklászom. És a

18 bokorlakók, bozótharcosok, babák, mennyek és mélyek léteznek ma is. Macskabagoly, macskacápa, macskajaj.

Nehezen hiszem el a nyolcvan évet. De boldog vagyok, hogy ezt megtehettem.

Jézus Herceg se gondolna mást, kurjongatja az égieknek a körhintán veled utazó barátod Faludi Ádám.

